

tager han fra disse smaa meget slet stillede Formueejere det, som han tilsyneladende har givet dem ved en Formindskelse af Skatteskalaen for Formuer under de 100 000 Kr., men han tager adskilligt mere fra dem; han tager ogsaa en Del af den Begunstigelse fra dem, som de fik i 1922. Man kan jo se det ved et hvilket som helst Eksempel, man opstiller. Jeg skal tage en Formueindtægt paa 3 000 Kr., som efter en Rentefod paa 5 pCt. betyder en Formue paa 60 000 Kr. En saadan Indtægt paa 3 000 Kr. vil efter den gældende Lov faa en Formueskat paa 87 Kr., men efter Regeringens Forslag vil den faa en Formueskat paa 121 Kr. Det er altsaa henved 40 Kr. mere, en saadan Formueejers, hvis hele Skatteindtægt kun er 3 000 Kr., skal betale. Det er ganske klart, at selv en saadan Forhøjelse, skønt den ikke lyder stor i manges Øren, er en væsentlig Merbyrde for Mennesker, der under de nuværende Prisforhold, under Pengenes nuværende Værdi, ikke har mere end 3 000 Kr. om Aaret at leve af. Det er altsaa, synes jeg, en meget udemokratisk og i højeste Grad uheldig Ændring, som Finansministeren her har indført.

Med Hensyn til Selskabsskatten gælder det jo, at den er uforandret indtil 40 pCt., deropover sker der visse Forandringer. Efter den gældende Selskabsskattelov af 1922 er den højeste Procent, man kommer til, 20, naar Selskaberne giver over 50 pCt. i Udbytte, men den højtærede Finansminister vil føre det op igennem forskellige Led til 25 pCt. Nu er det i og for sig, hvad dem angaar, som man vil ramme, nemlig de store saakaldte rige Selskaber, jo bare Papir, ikke andet end en Skueret. Jeg kommer til at tænke paa en gammel Anekdote fra de Nationalliberales Tid. Fru Hall var overordentlig stærkt patriotisk og misbilligede sin Mands alt for taalmodige og alt for moderate politiske Færd. Hun var en god Veninde af Vilhelm Birkedal, og da han en Gang havde skrevet en fulminant Artikel i „Fædrelandet“, som angreb den Hall'ske Politik, som langt fra var radikal nok og langt fra i tilstrækkelig Grad bød Preussen og de tyske Magter Spidsen, rakte hun en Aften, da Birkedal var til Stede, sin Mand Bladet og sagde triumferende: Har du læst den Artikel, Hall? Hvad siger du om den? Ja, jeg har læst den, svarede han, men det er nu noget for Børn og barnlige Sjæle som dig og Birkedal. Og lige saa siger jeg her: Det er nærmest for Børn og barnlige Sjæle, hvis det skal gaa ud over de Selskaber, man virkelig regner med her i Landet, for dér er en Udbytteprocent paa over 40

jo ikke noget, man kender ret meget til i disse Tider. Naar jeg ikke desto mindre ansaa det for rigtigt at blive staaende derved i 1922, var det udfra den Omstændighed, at der var kommet Uretfærdigheder frem overfor Selskaber med en ganske minimal Kapital, Familieselskaber og lignende. Dér kan der, medmindre man vil udvande Kapitalen, hvad der ikke er saa heldigt, fremkomme nominelt store Procenter, som i Virkeligheden kun betyder en meget ringe Fortjeneste, og derved kan man komme til at gøre Uret. Skulde man altsaa naa op igen til de 25, maatte der vist tages noget Hensyn til dette og skabes visse Kauteler for, at det ikke skal komme til at gaa ud over disse smaa Selskaber. For øvrigt ved jeg godt, at den højtærede Finansministers Parti forud for forrige Valg har agiteret stærkt paa dette, at man standsede noget før med Hensyn til Selskabsskatteprocenten. Det er en af de mange Ting, der viser, at Socialdemokratiet her og Socialdemokratiet i andre Lande er meget forskellige. Noget af det første, den højtærede Finansministers udmærkede Partifælle, Mac Donalds Finansministerium i England gjorde, var at afskaffe Selskabsskatten, idet det engelske Socialdemokrati havde en levende Følelse af, at det ikke gjaldt om at dynges Skat paa Skat overfor Erhvervslivet, men om at skaffe dette rimelige Kaar. Nu mener jeg ikke, at denne Forøgelse af Procenten overfor Udbytter paa over 40 pCt. i Virkeligheden betyder noget synderligt, det har jeg allerede sagt; men Tendensen sporer man jo, og denne Tendens er ganske fjern fra det engelske Socialdemokratis oplyste og forstandige Maade at se paa disse Ting paa.

Hvad Selskabsskatten angaar, ønsker den højtærede Finansminister at føre Andelsselskaberne m. fl., den Gruppe af Selskaber, der findes under § 2 Nr. 5 b. og følgende Litraer, over til en anden Beskatningsmaade end tidligere. Efter den gældende Lov beskattes de efter Selskabsskatteprincippet, det vil sige under Hensyn til, hvilket Udbytte der har været givet af den indbetalte Kapital eller af indbetalte Selskabsandele, og Selskaberne har Lov til ligesom andre Selskaber at beregne sig et Fradrag af 5 pCt. af Kapitalen eller en fringeret Kapital, der efter Loven er beregnet paa den Maade, at man regner Kapitalen til 20 Gange den gennemsnitlige Fortjeneste de sidste Aar. Disse lempende Regler har Finansministeren foreslaaet at forlade for at gaa over til en Beskatning efter den personlige Indkomstbeskatnings Regler for alle disse Selskabers